

РЕШЕНИЕ

№ 23412

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **398**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал 1 във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закон за
убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от А. М. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу
Решение № 105-ОК/05.12.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците
при МС.

Решението се обжалва с доводи за неговата незаконосъобразност, като необосновано,
постановено в противоречие с материалния закон, при съществено нарушение на
административно-производствените правила и в явно несъответствие с целта на закона. Навежда
доводи за наличие на необсъдени обстоятелства от значение за личното му положение на
кандидат бежанец, като тези факти не били съобразени от органа, който постановил
незаконосъобразен акт. Иска да бъде отменено оспореното решение, като се върне преписката за
ново разглеждане.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, явява се лично и с адв. Н.. Поддържат
жалбата. Молят за отмяна на решението и уважаване на жалбата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ – МС, редовно призован, се представлява от юрк.П.,
която оспорва жалбата. Излага становище с мотиви за отхвърляне на жалбата.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становището на жалбоподателя и извърши съвкупна
преценка на доказателствата, приобщени към делото, намира за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че със
Заповед №РД-05-298/13.04.2022г. на Председателя на ДАБ при МС – Г. Г., мл.експерт в РПЦ
[населено място], ПМЗ-„кв.В.“, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е определен за

интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ.

В преписката са приложени Указания рег. №УП 23704 от 09.09.2024г. относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в РБ, ведно със Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС. Представените указания са подписани и от преводач, както и има отбелязване за получени от чужденеца указания на арабски език.

С Решение № 11399/31.10.2024г. на Председателя на ДАБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на А. М. М., гражданин на С.. Решението е обжалвано пред Административен съд С. град, като е постановено Решение № 9373 от 18.03.2025г. по адм. дело № 11379/2024г., с което е отхвърлена жалбата. Същото е оставено в сила при касационното му обжалване пред ВАС – Решение № 7965 от 17.07.2025г. на ВАС, постановено по адм. дело № 5465/2025г.

На 28.07.2025г. чуждият гражданин е подал последваща молба за предоставяне на закрила от Република България с рег. № УП 23704 с искане за предоставяне на международна закрила, към която е представил единствено договор за наем на недвижим имот, без да се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

С решение № 59-ОК от 13.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, подадената молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният акт е обжалван от страна на сирийския гражданин и с решение № 35612 от 29.10.2025г. на Първо отделение, 64-ти състав на АССГ жалбата му е отхвърлена. Решението не подлежи на обжалване и е влязло в сила.

Както бе посочено по-горе, на чужденеца са връчени Указания рег. №УП 23704 от 09.09.2024г. относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в РБ, както и указания за процедурата по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила.

На 18.11.2025г. чуждият гражданин подава отново последваща молба с рег.№ УП 23704, която мотивира с новонастъпили обстоятелства от съществено значение за неговия случай. Посочва, че по отношение на него настоящото правителство в С. е издало заповед за арест, поради отказа на чужденеца да участва в свалянето на предходното правителство на Б. А., както и отказа му да бъде въвлечен във военни действия. Допълва, че посочените обстоятелства са от съществено значение и следва да бъдат разгледани от административния орган. Към молбата си сирийският гражданин пише, че прилага: 1. Копие от резюме на свидетелство за съдимост, от което е видно, че по отношение на него са издадени заповеди за арест; 2. Договор за наем.

С решение № 105-ОК/05.12.2025г. Интервюиращ орган при ДАБ към МС, предмет на настоящото дело, не е допуснал последващата молба с вх. №УП-23704/18.11.2025г. до производство по предоставяне на международна закрила. Като мотиви органът е посочил, че при прегледа на представените писмени доказателства е констатирано, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Уточнил е, че в предходното административно производство по предоставяне на международна закрила, по категоричен начин е установено, че за чужденеца не съществуват доказателства, въз основа на които да се направи обоснован извод, че за него са налице за основания за предоставяне на статут на бежанец и/или хуманитарен статут, като това заключение е било потвърдено и от съдебните инстанции, осъществили контрол над административния процес. Органът е посочил, че в конкретния случай е видно, че кандидатът е представил документ с

единствената цел да придаде достоверност на своята бежанска история и по този начин да получи правото да бъде допуснат до нова процедура за предоставяне на международна закрила. Направил е заключение, че сирийският гражданин е склонен съзнателно да дава неистинна информация, с цел заблуждаване на административните органи на ДАБ-МС, посредством създаване на факти, чрез които молбата му да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Органът е заключил, че от всичко изложено до момента, може да се направи обоснован извод, че с настоящата последваща молба А. М. М. се опитва да изгради недействителна бежанска история с користната цел да получи международна закрила в Република България. За това свидетелства и представеното фотокопие на „резюме на свидетелство за съдимост“, което не е заповед за арест, както чужденецът твърди в подадената последваща молба. От текста е видно, че резюмето е издадено на 07.11.2025 г. или само броени дни след публикуването на решение № 35612 от 29.10.2025 г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на кандидата срещу решението на интервюиращия орган на ДАБ при МС. Административния орган е посочил, че както в рамките на предходното административно производство, последвано от съдебен контрол на две инстанции, така и по време на процедурата по разглеждане на последващата му молба за международна закрила, решението по която също е обжалвано пред съдебна инстанция чужденецът е имал достатъчно възможности да представи своите проблеми и притеснения, които да бъдат разгледани и обсъдени. Органът е открил и съществени несъответствия в представеното черно-бяло копие на документа и неговия превод на български език, които сериозно компрометирали неговата доказателствена стойност. На първо място в резюмето имало само номер на документа, но липсва дата и номер на присъдата. Не са посочени нито извършено престъпление, нито наложено наказание. От така написания текст на резюмето на свидетелство за съдимост не става ясно дали лицето въобще е осъждано, дали е извършило престъпление и ако да какво е то. Текстът в края на документа, записан като забележка е общ и не дава никаква конкретна информация относно правния статус на чуждия гражданин.

В хода на съдебното производство са представени актуални справки от дирекция "Международна дейност" при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. от 13.03.2026г. и от 15.04.2026г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен с представената по делото заповед, както и е в изискуемата от закона писмена форма. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател. Поради това не са налице основания за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Оспореното решение е постановено в преклузивния 14-дневен срок по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като се има предвид и че след изменение на редакцията на разпоредбата – ДВ бр.89/2020 г., срокът касае работни дни.

Съдът не намира нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно която разпоредба на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. В случая, видно от представените в преписката връчени на чужденеца указания, то няма допуснати нарушения в настоящото производство. В указанията има изрично изложение относно процедурата при последваща молба, а съгласно чл.

29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ е осигурен преводач. В този смисъл съдът счита, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват основание за отмяна на обжалваното решение по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

Между страните няма спор, че чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила по смисъла на пар.1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е такава, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ при подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на Глава Шеста, Раздел III. На основание чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Преписката съдържа доказателства, че не е нарушено правото на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, както и не се установява в настоящото производство нарушение и на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение; присъствал е преводач.

Що се касае до представения и обсъден от административния орган документ, за който чужденецът обяснил, че е присъда от наказателен съд в С., съдът счита следното:

Дори да бъде прието, че документът, с вид на оригинал /л. 28/ е истински /автентичен/ настоящият състав намира основания да дискредитира доказателствената му стойност и истинност, вкл. предвид представения превод на български език. На първо място е посочено, че документът, с преведено наименование „резюме на свидетелство за съдимост“ е издаден на 07.11.2025 г., т.е. – преди подаване на процесната, втора поред молба за закрила. Чужденецът не сочи кога и по какъв начин се е снабдил с „резюме на свидетелство за съдимост“. Видно от превода /без дата/, не е посочено от кой съд е издадена заповедта за арест, за какво престъпление, каква е присъдата, съответно от коя дата е и какво е наказанието.

Освен това, видно от т.7 и т.8 на приложената справка от 18.04.2026г./ л.167 и сл./ свидетелството за съдимост, издавано от Министерство на вътрешните работи на Сирийската арабска република, съдържа коренно различни реквизити /име, презиме, дата, място на раждане, номер на лична карта, национален идентификационен код, дата на издаване, холографски стикер и др./ от представения пред административния орган документ. Горното поставя под сериозно съмнение достоверността на посочените факти – че лицето се издирва въз основа на заповед за арест. Още повече, че в цитираното доказателство не се съдържа яснота от коя година е въпросното дело, на кой съд, кога е издадена заповедта за арест, от кой орган, във връзка с какви обстоятелства. В същото, противно на твърденията на жалбоподателя, не се съдържат данни за осъждане.

Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 от ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Поради изложеното, съдът счита, че с последващата си молба за закрила, вх. № УП 23704/18.11.2025г. А. М. М. – гражданин на С. не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. При издаването на административния акт не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Същият съответства и на материалния закон.

Ето защо, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, първо отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 105-ОК/05.12.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението, на основание чл. 85, ал. 4 във вр. с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ